

בס"ד כז' אייר ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 19:14
צאת השבת - 20:06
רבנו תם - 20:59
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 622
@ ביום ראשון כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו לנצח.
@ השבת "מברכין". ר"ח סיון יחול בע"ה ביום שלישי.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה לבשורות טובות וישועות, אכי"ר.

אברהם יגל

לעי"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין : "ה' עוזי" (ירמיה טז)
תזכורת : לקרוא בערב ר"ח סיון
את תפילת השל"ה הקדוש

פרשת בחוקותי

השבת מב' לעומר
פרקי אבות - פרק ה'
מעייני הפרשה :

← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
← לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.
"אם בחוקתי תלכו"
שלא יהא הלכותך ומשאלך ומתנדך אלא באם, תעשם עיקר ואל תעשם טפל.
"אם בחוקתי תלכו"
אומר רבי שמחה בונים מפשיסחה : "אם" הזה, אינו תנאי אלא הבטחה. הקב"ה מבטיח שבסופו של דבר : "בחוקתי תלכו", עתידים ישראל ללכת בדרך התורה, שהרי דרך אחרת אינה קיימת כלל. ורבי מנחם מנדל מקוצק היה אומר : כתוב (ישעיה נה, ז) : "יעזב רשע דרכו" - וכי לרשע יש דרך? בוץ יש לו, ולא דרך. אלא הכוונה היא : "יעזב רשע דרכו" - יעזוב את המחשבה כאילו יש לו דרך.
"וישכבתם ואין מחריד"
אף על פי שיהיה לכם שובע ועושר, תהיה שנתכם שלווה ורגועה וללא דאגות, ולא תהיו בבחינת (קהלת ה, יא) : "והשובע לעשיר איננו מניח לו לישון" - מדאגה שירד ערך נכסיו, ומפחד שמה יבואו גנבים ויגנבו את רכושו.
"ואכלתם לחמכם לשובע" (כ"ו ה')
מאכל משובח מתעכל אף על השובע. כלשון חכמים : רווחא לבסומי שכיח. מבטיחה התורה : ואכלתם לחמכם לשובע - כה משובח יהיה מזונכם, עד שתוכלו לסעוד את לבבכם אף על השובע.
"ורדפו מכם המישיה מאה" (כ"ו ח')
מדוע כאן אמר חמישיה מאה שהיינו עשרים לאחד, ובפרשת האזינו נתן אלף לאחד : "איכה ירדוף אחד אלף?" אפשר לומר שהפסוק איכה ירדוף אחד אלף הוא מדבר לעתיד כמו שנאמר שיהיו כל ישראל מקובצים, ותועיל זכות הרבים שיפלו חללים לפניהם עד שיגיע לכל אחד אלף, והפסוק "ורדפו מכם", מדבר על היחידים הרודפים וזהו דקדוק מכם, מקצת מכם.
"ואכלתם בשר בניכם"
יש אומרים שלעתיד לבוא יהפכו כל הקללות לטובה. והשאלה : איך תהפך הקללה לברכה, שהבנים יוכלו בשר האבות! ועונים : שלצערו יש הורים היכולים לאכול אצל ילדיהם רק בכלים חד פעמיים ורק אוכל לא מבושל. ואם כן זו ברכה גדולה שהאבא יוכל לאכול בשר אצל הבן. (לאור הנר) (ב. בר דין הי"ו)

"והתודו את עינים ואת עין אבותם" (כ"ו מ')
דורש השל"ה הקדוש : והתודו את עינים... וזכרתי את בריתי יעקב - זהו הוידי גופא, על כך שחטאנו למרות שמן הראוי היה כי נזכור מי היו אבותינו ונלמד ממעשיהם. ומוסיף על כך החתם סופר : זהו אף כוונתו של מחבר נוסח הוידי : אבל אנחנו ואבותינו חטאנו - למרות שהיו לנו אבות צדיקים וקדושים, לא דבקנו במעשיהם אלא חטאנו והרשענו. משום כך נזקפת לחובתינו חובה כפולה ומכופלת.
"והפקדתי עיניכם בהלה... וזרעתם לריק" (כ"ו ט"ז)
רבי לוי יצחק מברדיטשב עשה מכל הקללות שבתורה - ברכות. וכך היה מפרש כאן : והפקדתי עליכם בהלה - מלשון : ויפקד מקום דוד - הבהלה תחסר אצלכם. וזרעתם לריק - לא תצטרכו לזרוע, כי שונאיכם יזרעו ואתם תאספו את התבואה. (פניני תורה לר' ש. יהלומי)
פרשת התוכחה
א. פעמיים בתורה יש פרשות תוכחה. האחת בפרשת כי תבוא והאחת בפרשת בחוקותי.
ב. פרשת תוכחה זו - נקראת לפני חג השבועות, וזו של פרשת כי-תבוא - נקראת לפני ראש השנה.
ג. בפרשת כי-תבוא-49 קללות, בפרשת בחוקותי-98 קללות.
ד. בפרשה זו נאמרת התוכחה בלשון רבים ובפרשת כי-תבוא בלשון יחיד. לרמז על ערבות הדדית בין הפרט והכלל (משהו מעין : "אחד בשביל כולם - כולם בשביל אחד"). וכן, שלא לסמוך על "צרת רבים - חצי נחמה".
ראבי"ע אומר : ריקי המוח אומרים : הקללות רבות מהברכות, ולא אמרו אמת. אלא שהברכות נאמרו בכללות ואילו הקללות בפרטות, לירא ולהפחיד השומעים.
"וזכרתי את בריתי יעקוב..." (כ"ו מ"ב)
כל יעקב שבתני"ך חסר וי"ו חוץ מחמישה מלאים. ארבעה כנגד ארבע מלכיות ואחד לכשיכלו ותבוא הנחמה. וזהו בנין אב שבכולם, ללמדנו-שהמכוון בהם הוא על הגאולה העתידה והוא הכתוב בירמיהו "הנני שב שבות אהלי יעקב". (ב. בר דין הי"ו)

פנות הניבים והפתגמים
לא נקף אצבע = התבטל, לא עשה דבר.
דוגמה : לאכזבתי, הדיך שפפנת הרחוב לא נקף אצבע כדי לעזור לשוטר התנועה לאכזב את התמרור.
מקור : בהשאלה מחולין ז,ב : ואמר רבי אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, שנאמר : מה' מצעדי-גבר כוננו [תהלים לו, כג]

העלון טעון גניזה
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
הסירו מכול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"ישעיהו פשחת תורה ותנו כבוד לתורה"

הציבור מוזמן להשתתף בשמחת

"הכנסת ספר תורה"

לע"נ מייסדי בית כנסת "מרדכי הצדיק" שתתקיים אי"ה ביום שלישי א' סיון תשע"ב (12-05-22 למניינם)

בביתה של משפחת נסימי הי"ו ברחוב החבצלת 11, יבנה.

בהשתתפות רבנים ואישי ציבור.

בתוכנית: 18:00 - כתיבת האותיות ותפילת מנחה. יציאת התהלכה בשירים ומחולות

לבית הכנסת "מרדכי הצדיק" (רח' הדרור 2) תפילת ערבית וסעודת מצוה.

פרכות ואיחולים אפסיים לסיגל גאלי הי"ו

בהגיע הבן עמוס נ"י לביצורת. יהי רצון שיתברך בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות לאורך ימים ושנים. שיזכה לתורה לחופה ולמעשים טובים ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. וברכה והצלחה לעמוס ודינה גאלי שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

"להעניש"? מתי? האם זה טוב? ...

תחילה אנחנו צריכים לשאול את עצמנו, על מה?

לא כל התנהגות ש"מקפצה" ברגע הראשון את המבוגר, היא אכן שלילית. אולי יש כאן ביטוי של שמחת חיים בריאה, גם אם צריך קצת הכוונה?

אולי תינוק לומד את המרחק בין השולחן לרצפה ע"י זריקת חפצים, וההורים לילד הבכור, שמאוד רוצים כבר לחנך, סבורים שצריך להקנות לו הרגלי-נימוס (זורק? לוקחים..). אולי ה"היפר" איננו חסר התחשבות, אלא חייב לעשות ריצה קלה בבית בדיוק בשעת המנוחה, ועדיף לסכם איתו על מגרש אחר, במקום להעניש?

אולי משהו מאד מטריד את הנער ואינו יכול בשום אופן לעשות מה שאתה מבקש באותו רגע?

אולי יש לו חוש הומור שהמבוגרים לא מבינים והוא בכלל התכוון להגיד בדיחה טובה ולא להתחצף?..

יש דברים שאינם רעים כלל וכלל. לפעמים זקוקים להכוונה ולפעמים טוב יותר להשאיר אותם כמו שהם. לעבור את השלב הזה בחיך קל. גם אם צריך, למשל, בגיל צעיר, להעביר כמה חפצים בבית למקומות פחות "שבריריים".

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאפרים וזייה ככלוף הי"ו

שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן עובדיה יוסף שליט"א שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים ויתמלאו משאלות ליבם לטובה. רפואה שלימה וברכה והצלחה לילדיהם ולכל משפחתם.

ולחבדיל לע"נ אוסנת כלפון בת עזיזה ז"ל

פרכות ואיחולים אפסיים

לדוד וזטל אלון הי"ו

לרגל הולדת הבן נ"י. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחיים טובים. וברכה והצלחה לזבריאל וזהבה יצחק-פור הי"ו ולשלוש ידליה אלון הי"ו שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

לאביטל

בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח לה זיווג הגון משרוש נשמתה הטהורה, ותזכה לישועות רבות, בריאות ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה.

פרכות ואיחולים אפסיים

לשלומי ואיילת מוסאי

לרגל הולדת הבן נ"י. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחיים טובים. וברכה והצלחה לרחמים ואסתר מוסאי הי"ו דוד ושולמית קזיוב הי"ו

"קול יסע אמה, קול חתן וקול לבא"

מזל טוב ואיחולים לבביים

שימבועזן ושירה יוספי הי"ו

בושה ויפה אלשייך הי"ו

לנישואי יגון נ"י עם שיריה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוי"ן

בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן

הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 21:30

השיעור יוקרן על גבי מסך ענק

בע"ה תתקיים סעודה רביעית,

בחסות "מאפיית בית הלחם"

"קול יסע אמה, קול חתן וקול לבא"

מזל טוב ואיחולים לבביים

זבריאל וסמדר כלימי הי"ו

אפרים ומרים בוארון הי"ו

לנישואי חי נ"י עם שני מנב"ת

יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל

ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

בריאות והחלמה איתנה :

ציון נאמן בן מרים הי"ו

משה נאמן בן מרים הי"ו

יעקב אהרוני בן זליכה הי"ו

מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו

אברהם נאמן בן מרים הי"ו

ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו

יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

באבאי באבאי בן מורורי הי"ו

מיכל בת מינה מנב"ת

לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

במלאת שנה

לפטירת הצנוע והענו

ניסים נסימי

בן מרדכי וביבי ז"ל

תתקיים אזכרה ביום שני

כט' אייר תשע"ב.

18:00 - עליה לבית העלמין.

19:00 - מנחה, דברי תורה

וערבית בבית המנוח,

רח' דוד אלעזר 18, יבנה.

ארגון "אברהם יגל"

מברך את ידידנו הרב

אופיר טנג'י שליט"א

בהגיעו לשלב הגמר

בחידון ההלכה העולמי.

יה"ר שיעלה מעלה

מעלה להגדיל תורה

ולהאדירה ולהרביץ

תורה בישראל

ויזכה להיות בע"ה

חתן ההלכה.

פרכות ואיחולים אפסיים

לאביחי ואביגיל מוסאי

להולדת הבת מנב"ת

יה"ר שתגדל כאימתנו

שרה רבקה רחל ולאה, תזכו

לחופתה. ותצליח בכל דרכיה

ומעשיה ותרוו נחת ושלוה

מכל יוצאי חלציהם.

וברכה והצלחה

לרחמים ואסתר מוסאי הי"ו

לאבנר וסמדר רפאלי הי"ו

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת :

משאלה (במו) גולגוליאן בן חתן ז"ל

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל

מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

סעדה סויסה בת איזה ז"ל

עטייה בן חנה חגי'ג' ז"ל

דיאמנטה חגי'ג' בת רגילה ז"ל

שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל

אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל

ניסים נסימי בן ביבי ז"ל

שלום נביאן בן טוטי ז"ל

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

יצחק בנאי בן לאה ז"ל

רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.ג.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.ג.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הקדמה לדיני יום טוב

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב. כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והטעם שצוה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעום לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל. וכן אמרו חז"ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוונו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג.

אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם", ומייד אחר כך נאמר "ושמרתם את המצות" ללמדנו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה, (שהקמח בא במגע עם המים ועלול להחמיץ ללא שימור מיוחד) ולכן מלאכות שהן לפני הלישה אסור לעשותן ביום טוב. אבל לישת הבצק אף על פי שאסורה בשבת, ביום טוב היא מותרת, וכן טיגון ובישול וכיוצא בזה כפי שנבאר.

דין בישול ביום טוב

מלאכות מסויימות שבאות לצורך הכנת מאכל ("אוכל נפש") ביום טוב, הותרו. וכגון מלאכת בישול. נחלקו רבותינו הראשונים, לענין מאכלים שאין שינוי בטעמם אם הם טריים שנעשו באותו יום או שנעשו מאתמול, כגון פשטידות וכיוצא בזה, האם אף על פי כן מותר לעשותם ביום טוב, או שמכיון שאפשר לעשותם מערב יום טוב, אין להתיר עשייתן ביום טוב. ובלשון הפוסקים, מאכל שאין שינוי בטעמו לרעה אם נעשה מאתמול או מהיום, נקרא מאכל שאינו מפיג טעם, כלומר שטעמו אינו פג ומשתנה לרעה בתוך יום אחד.

”מכל מלמד” השכלתי...” ערב ראש חודש סיון

א. בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השל"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה.
ב. ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד חג השבועות, ובזה יוסיף הארה גדולה לנשמתו ליראה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אחווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.
ג. אין אומרים תחנון ואין מתענין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג. ויש נוהגים שלא לומר תחנון גם ביום י"ד בסיון.
ד. מאחרון להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיו ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה ודאי.

חודש סיון

הוא החודש השלישי למניין החודשים במקרא, מניין אשר מונים מניסן, ותשיעי למניין שאנו מונים מתשרי. השם סיון, איננו שם עברי אלא אכדי, אשר עלה יחד עם עולי בבל בתקופת שיבת ציון ותחילת ימי בית שני. במשך הזמן השתקעו שמות החודשים ו"גויירו".

פירוש השם סיון: מרבית החוקרים נוטים לשער כי מקור השם, "סיונו", פירושו "עת להט השמש". בחודש זה מגיע הקציר לשיאו.

מזלו של החודש – תאומים: המסורת מוצאת רמזים בין מזל החודש ובין מתן תורה אשר אירע ב-י' בחודש זה. תאומים רומזים למשה ואהרון אשר על ידם נתנה התורה. תאומים רומזים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה אשר נתנו כאחד. תאומים רומזים לשני לוחות הברית, החודש בו ניתנה התורה לעם ישראל.

רפואה אלטרנטיבית אפרסק

על פי שיטת הרפוי הנטורופתית - האפרסק מצויין לדלקת בקיבה (גסטריטיס) כיוון שהמרכיבים בו מצפים את רירית הקיבה ומגינים עליה. טעמו - חמוץ מתוק. תפקוד - בונה נוזלי גוף, מלחלח את הריאות והמעיים, עוזר לשיעול יבש ולמצבים של יובש בריאות, מוריד לחץ דם גבוה. הטעם החמצמץ של האפרסק מווסת את הזיעה היוצאת מהרקמות שבעור. (הטעם החמוץ מכווץ). בתעשית הקוסמטיקה משלבים אותו בקרמים המזינים את העור ומלחלחים את הרקמות. לגרעין האפרסק יש תכונות וערכים של חיזוק דם, הנעה וסירקולציה של דם. מעלי עץ האפרסק מכינים תה לשתיה להשמדת תולעי מעיים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

תמונה חלקית

ראובן בן ה-21, עולה מרוסיה שהתגורר בקרית-ים, למד בבקרים באולפן לעברית, ועבד בלילות כשומר לילה במחסן מרוחק. לילה חורפי אחד היה צריך לנסוע למקום עבודתו. הוא ישב על ספסל עץ בתחנה לא מקורה, והמתין לאוטובוס. היה קר מאוד, ולא היה לו מעיל. ראובן נזכר במשפחתו שעלתה לא מכבר מרוסיה לישראל. לכל אחת מארבע הנפשות במשפחה הוקצבו פחות ממאה דולר. הוא לא שכח את המעיל בבית בטעות, פשוט לא היה לו...

החל לרדת גשם זלעפות, ורוח חזקה נשבה. ראובן נאלץ להמשיך לשבת ללא מטרייה ולא חיפש מקום מסתור, כי לא רצה להפסיד את האוטובוס שיכול להגיע בכל רגע. הוא רעד בכל גופו, וחש שהוא האדם האומלל ביותר בעולם.

לפתע נעצר לפניו רכב וולבו חדיש ביותר, בצבע לבן בוהק. ברכב ישב בחור צעיר כבן גילו. הבחור לא מיהר לצאת מהרכב. הוא הפעיל חימום, ושמע מוזיקה קלאסית נעימה ברמקולי הסטריאו. לאחר מכן הצית סיגריה, התרווח על כסאו, והביט בהנאה על טיפות הגשם שרקדו על שמשות הרכב הקדמית. היה ניכר שטוב לו בחיים, שהוא אדם מאושר.

ראובן האומלל התבונן בבחור, והחל לזעוק מקירות לבו לקדוש ברוך הוא: "ריבוננו של עולם. הרי אתה כל כך טוב, ואתה צדיק וישר, אז למה עולמך כל-כך לא טוב?! למה העולם שלך כל כך לא משוכלל, לא שלם?! למה אתה בורא בעולם הזה אנשים שכל כך טוב להם, ולעומתם אנשים שכל כך רע להם?! למה יש אנשים שחיים בנעימים, ולעומתם יש אנשים שכל כך סובלים?! למה העולם שלך כל כך לא צודק?! הנה, מולי ישב בחור בן גילי, וכבר יש לו אוטו מפואר והוא חי ברמה אחרת לגמרי ממני. איפה הצדק בעולמך?!".

הוא התבונן שוב בבחור הצעיר, המתרווח בכיסאו המרופד ומעשן בניחותא, והמשיך לזעוק בקרבו לבורא העולם: "מה עשיתי לך רע שאין לי כלום בחיים, ובמה הוא זכה שיש לו הכל?! מה הוא כבר עשה בחיים?! למה אתה לא נותן לכולם אותו דבר ואין שוויון בין בני האדם?! למה יש כזה פער בעולם?! ואפילו אם הרכב של אביו ולא שלו, אז יש לו לפחות אבא שיכול לתת לו רכב כזה, ואילו אבי לא יכול לתת לי שום-דבר...". ראובן הרועד מקור המשיך לזעוק בלבו לעומת השמיים המעוננים והשחורים, וטיפות הגשם שטפו את פניו.

הבחור כיבה את הסיגריה בעדינות, סגר את הרדיו, ופתח את הדלת לצאת מהרכב. ראובן הביט לעברו בתדהמה. לבחור לא היו רגליים.

הוא הוציא מרכבו כסא גלגלים מתקפל. ראובן נתקף ברגשי אשמה, ורץ לעברו. הבחור הנכה הודה לו: "תודה רבה, זה בסדר, אני יכול להסתדר...".

ראובן התעקש לעזור לו. הוא סגר את דלת המכונית, והחל ללוותו עם כסא הגלגלים עד לביתו שנמצא בקרבת מקום. כך התוודע לבחור עדין בשם מיכה.

בהליכתם סיפר לו מיכה, שהוא היה טנקיסט ונלחם במלחמת יום כיפור. הטנק שלו נפגע ועלה באש, ובקושי הצליחו לחלץ אותו בחיים. רגליו נשרפו לגמרי, והמדינה נתנה לו וולבו...

ראובן נזכר בבושה בטענתו כלפי שמיים "מה הוא כבר עשה בחיים?!". והשיב לעצמו: הוא הכין לך

מדינה, שיהיה לך לאן לעלות...

לאחר שנפרד ממיכה בהתרגשות, חזר לתחנת האוטובוס. היה עדיין גשום וקר, אבל ראובן כבר לא הרגיש דבר, פרט לתחושה המדהימה, שלפני כמה רגעים הוא פנה לריבוננו של עולם, וזכה לתשובה מיידית. בשבריר השנייה שבו ראה כי הבחור קטוע רגליים, קיבל ראובן תשובות לכל שאלותיו. הוא חש שהקדוש ברוך הוא ממש ענה לו ללא מילים ובהרף עין. לאחר מכן החל לתרגם לעצמו מה בעצם ה' אמר לו לפני רגעים ספורים: "אתה שואל מדוע העולם אינו צודק? ובכן, העולם דומה לדלת של מכונית. החלק העליון שקוף וגלוי, ואילו התחתון נסתר לגמרי. חלק מהתמונה אתה רואה, וחלק אינך רואה.

החלק שאתה רואה מעורר בך תגובות: זה צודק, זה לא צודק, אני הייתי עושה אחרת... אבל האין זה אווילי לחוות דעה על דבר מה, כאשר אתה רואה רק חלק מהתמונה ולא את כולה?!" (עודד מזרחי)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054 9151601 או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com

אם בן־זקתי תלכו ואת מצותי תשימרו ועשיתם אתם:

ואת מצותי תשמרו - הוו עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים, כמו שנאמר (דברים ה א) ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם:

שאלה: איזו היא הדרך ישרה שיבור לו האדם בלימוד תורתנו הקדושה?

תשובה: חייב אדם ללמוד הלכות למעשה ולא לבזבז את זמנו בפילפולי שוא. וכבר כתב ריב יונתן אייבשיץ שכמה מופלגים בתורה עוסקים בפלפול ובחריפות בתלמוד, ואילו בהלכות שבת אינם בקיאים כלל, ובאים לידי ספק חילול שבת.

וכתב הלבוש (יו"ד סי' רמב סעי' ל): לאפוקי רוב הלימוד שבזמן הזה שאין כוונת הרב ללמוד עם התלמיד האמת, וגם התלמידים הבחורים אינם מבקשים ללמוד לקבל האמת, רק עיקר כוונתם של הרב והתלמיד על הפלפול שקורין חילוקים, אין זה הרב נקרא רבו, ולא התלמיד נקרא תלמידו, כי זה אינו מביאו לחיי עולם הבא, ומי יתן שירחיקו ממנו. ע"כ. שיש שאין כוונתם בלימוד התלמידים ללמד, אלא כוונתם לעצמם.

ומה מאד יש להצטער בראותינו שיש כמה מבחירי האברכים המקדישים את כל זמנם בפלפולים של הבל, בסברות בעלמא בלא לעיין בדברי הראשונים והאחרונים המפורסמים, ואינם נותנים על לב להבחין אם יכוננו דבריהם על פי הסברה הישרה, וגם אינם מכוונים את לימודם לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. וחבל מאד על כשרונותיהם, שהיה אפשר לנצלם לליבון הלכות, ותחת זאת משקיעים את כל מרצם אך ורק בפלפולי סרק המקנים חדות נפש בת חלוף.

לסיכום: הדרך שצריך בלימוד התורה זה ללמוד את ההלכות המצויות, כדי שידע מה אסור ומה מותר, ולא יכשל בעבירות ואיסורים. ואת הפילפולים ישאיר לאחר מאה ועשרים.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00